

Cauza C-518/08

Fundación Gala-Salvador Dalí și Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos (VEGAP)

împotriva

Société des auteurs dans les arts graphiques et plastiques (ADAGP) și alții

(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de tribunal de grande instance de Paris)

„Apropierea legislațiilor — Proprietate intelectuală — Drept de autor și drepturi conexe — Drept de suită în beneficiul autorului unei opere de artă originale — Directiva 2001/84/CE — Beneficiari ai dreptului de suită după decesul autorului opereii — Noțiunea «avânzi-cauză» — Legislație națională care menține, pentru o perioadă de 70 de ani după anul decesului, dreptul de suită în beneficiul exclusiv al moștenitorilor autorului, cu excluderea tuturor legatarilor și a avânzilor-cauză — Compatibilitate cu Directiva 2001/84”

Concluziile avocatului general E. Sharpston prezentate la 17 decembrie 2009 . . . I - 3093

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 aprilie 2010 I - 3111

Sumarul hotărârii

Apropierea legislațiilor — Drept de autor și drepturi conexe — Directiva 2001/84 — Drept de suită în beneficiul avânzilor-cauză ai autorului unei opere de artă originale după moartea acestuia

[art. 95 CE; Directiva 2001/84 a Parlamentului European și a Consiliului, art. 6 alin. (1)]

Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2001/84 privind dreptul de suită în beneficiul autorului unei opere de artă originale trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei dispoziții de drept intern ce rezervă beneficiul dreptului de suită numai moștenitorilor legali ai artistului, cu excluderea legatarilor testamentari. În consecință, revine instanței de trimitere, în vederea aplicării dispoziției naționale prin care se transpune articolul 6 alineatul (1) menționat, obligația de a ține seama în mod corect de toate normele pertinente care vizează soluționarea conflictelor de legi în materia devoluțiunii succesoriale a dreptului de suită.

Astfel, adoptarea Directivei 2001/84 are la origine un dublu obiectiv, și anume, pe de o parte, să se asigure că autorii operelor de artă plastică și grafică beneficiază de succesul economic al creațiilor lor și, pe de altă parte, să se pună capăt denaturării concurenței pe piața obiectelor de artă, plata unui drept de suită

în anumite state membre putând conduce la deplasarea vânzărilor de opere de artă în statele membre în care acesta nu se aplică. Deși legiuitorul Uniunii a dorit ca avânzii-cauză ai autorului să beneficieze pe deplin de dreptul de suită după decesul acestuia din urmă, în schimb, acesta nu a considerat, în temeiul principiului subsidiarității, că este oportun să se intervină prin intermediul directivei menționate în domeniul dreptului succesoral în vigoare în statele membre, lăsând astfel fiecărui stat membru competența de a defini categoriile de persoane care pot fi calificate, în dreptul lor național, drept avânzii-cauză. În consecință, statele membre dispun de libertatea de decizie legislativă proprie pentru a stabili categoriile de persoane care pot beneficia de dreptul de suită după decesul autorului unei opere de artă.

(a se vedea punctele 27, 32, 33 și 36 și dispozitivul)